

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1795/2022
09.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца Женски фудбалски клуб "Машинац" из Ниша, кога заступа Стеван Симоновић, адвокат из ..., против туженог Града Ниша, кога заступа Градски јавни правобранилац, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2347/21 од 02.09.2021. године, у седници одржаној 09.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2347/21 од 02.09.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2347/21 од 02.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 8718/20 од 21.04.2021. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди његово право својине на градском грађевинском земљишту у Нишу, на к.п. бр. .. у КО ..., у површини од 1,66 ари, по основу ранијег давања на коришћење и одржаја за протекли период, а као кориснику и власнику изграђеног грађевинског објекта, постојећег на наведеној кат.парцели, што би тужени био дужан да призна и тужиоцу омогући несметани упис промене права својине у јавним књигама.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2347/21 од 02.09.2021. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о

ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, имајући у виду да примењено материјално право и правно схватање на којем је заснована побијана одлука о одбијању тужбеног захтева, нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног касационог суда (да изградња привременог објекта не води остварењу права својине ни по основу градње ни по основу одржаја), на основу чега овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, па је у складу са наведеним, одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 17.11.2020. године, а у тужби је означена вредност предмета спора износом од 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о неновчаном потраживању, у коме означена вредност предмета спора у тужби не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан њеног подношења, ревизија тужиоца није дозвољена, према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413., у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**